

הֶלֶב הַפֶּתוּחַ שֶׁל רַב הוֹנָא

מעשי החסד המופלאים של הצדיק שאהב בדה
את ה' ואת ישראל

הַשְׂאֵלָה שֶׁל רַבָּא

רַבָּא בִקֵּשׁ לְשִׁמְעַ עַל הַמַּעֲשִׂים
הַטּוֹבִים שֶׁל רַב הוֹנָא בְּזִקְנוּתוֹ.

ה' בֵּרַךְ אֶת רַב הוֹנָא בְּעֶשְׂרֵי רַב.
אֲבָל רַב הוֹנָא יָדַע הֵיטֵב: הַכֶּסֶף
הוּא רַק מַתָּנָה מֵה' כִּדִּי לַעְזוֹר לְאַחֵרִים!

תַּעֲלוּמָה רְאוּנוּהָ: בְּיָמִים מְעֻנָּנִים

כַּאֲשֶׁר יֵרְדוּ גְשָׁמִים חֲזָקִים וְהַיָּמִים הָיוּ
מְעֻנָּנִים, רַב הוּנָא לֹא נִשְׁאַר בְּבֵית הַחֶם.

הוא יָצָא בְּאַפְרִיזוֹן שֶׁל זָהָב וְסִייר בְּכָל
רְחֵבֵי הָעִיר. מַדּוּעַ?

פְּעוּלָה מִפְתִּיעָה!

רַב הוֹנָא בִּדֵּק אֶת הַחוֹמוֹת
וְהַקִּירוֹת בְּעִיר.

כָּל כּוֹתֵל שֶׁהָיָה רָעוּעַ וְחָלָשׁ - הוּא
הוּא צָוָה לְסַתֵּר וּלְהָרִס אוֹתוֹ מִיָּד!

לָמָּה לְהָרִס קִירוֹת?

חֶסֶד שֶׁל הַצֵּלָת חַיִּים

רַב הוֹנָא הָרַס אֶת הַקִּיר כְּדִי שְׁלֹא יִפֹּל
עַל עוֹבְרֵי אֶרֶץ וַיִּפְּגַע בָּהֶם (פִּיקוּחַ נֶפֶשׁ).

אִם בַּעַל הַבַּיִת הָיָה עָנִי - רַב הוֹנָא
שָׁלַם עַל בְּנֵית הַקִּיר מִכֶּסֶּפוֹ הָאִישִׁי!

תַּעֲלוּמָה שְׁנִיָּיה: עֶרֶב שַׁבָּת בַּשּׁוּק

בְּכָל יוֹם שְׁנַי לַפָּנוֹת עֶרֶב, רַב הוֹנָא
שָׁלַח אֶת הַשְּׁלִיחַ שְׁלוֹ לַשּׁוּק.

הַשְּׁלִיחַ קָנָה אֶת כָּל הַיָּרְקוֹת
שֶׁנִּשְׁאַרוּ לַגָּנִים וְלַחֲקָאִים.

לזרק אכל לנהר??!

- ◆ השליח לא הביא את הירקות הביתה. הוא זרק את כלם לנהר!
- ◆ מדוע שצדיק ינחית מזון טוב שזה נתן לנו?

הַחֲשֹׁבוֹן הַחֶכֶם שֶׁל רַב הוֹנָא

לִתֵּת לְעֲנִיִּים?
לֹא! הֵם יִסְמְכוּ עַל הַמִּתְנָה
הַמִּתְנָה וְלֹא יִקְנוּ לְכָבוֹד שַׁבָּת.

לִתֵּת לְבִהֵמוֹת?
לֹא! מֵאֲכָל אָדָם אֵין נוֹתְנִים
לְבִהֵמָה מִכְּבוֹד מִתְנוֹת ה'.

לֹא לְקִנּוֹת כָּלָל?
לֹא! אִם הַגִּנָּנִים יִפְסִידוּ כֶּסֶף, הֵם
לֹא יָבוֹאוּ לְמִכּוֹר בַּשָּׁבוּעַ הַבָּא!

לִדְאָג לְכַבוֹד שַׁבָּת וְשֶׁל הַעֲתִיד

רב הונא קנה וזרק כדי שלחקלאים תמיד ישתלם להביא שפע של אכל לעיר!
כך הוא דאג שלכל יהודי יהיה מזון לכבוד שבת קדש.

תַּעֲלוּמָה שְׁלִישִׁית: זְמַן הַסְּעוּדָה

כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַזְמַן
לֶאֱכֹל, רַב הוֹנָא עָשָׂה
מִנְשֵׁהוּ מִיַּחַד בְּיֻתֵּר.

לִפְנֵי שְׂיָשֻׁב, הוּא
פָּתַח אֶת דְּלָתוֹת בֵּיתוֹ
לְרוּחָהּ.

כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ, יָבוֹא וַיֵּאכַל

רב הונא היה קורא בקול: כל מי שצריך יבוא ויאכל!
ממש כמו שה' זן את העולם כלו באהבה, כך רב הונא פתח את הלב ואת הבית לכלם.

רַב הוֹנָא'ס גּוֹלְדֵן לְדָגֵר אוֹף לֵיט

הַפְּלִיאָה שֶׁל רַבָּא

רַבָּא אָמַר:
אֶת הַכֹּל אֲנִי יָכוֹל לְנַסּוֹת
לְקַיִים, חוּץ מִפְּתִיחַת
הַדְּלָתוֹת שֶׁל רַב הוֹנָא!

רבא גר בעיר מחוזא שהיו בה חילים רבים.
הוא ידע שלא יוכל להאכיל את כלם, והבין
עד כמה גדול היה החסד של רב הונא.

הַמִּטְרִיצָה שֶׁל הַלֵּב הַפְּתוּחַ

הַגָּנָה עַל הַחַיִּים
(לְהֵרֵס לְמַעַן בְּטָחוֹן)

הַגָּנָה עַל הַכָּבוֹד
וְהַשִּׁבְתָּ
(לְדַאֵג לְעֵתִיד)

הַגָּנָה מִפְּנֵי רָעָב
(לְהֵאָכִיל מִתּוֹךְ אֲהָבָה)

רַב הוֹנָא'ס גּוֹלְדֵן לְדָגֵר אוֹף לֵיט
אור החסד ואהבת ה'

רַב הוֹנָא לְמִד אוֹתָנוּ שְׁאַהֲבֵת ה' אֲמִתִּית מִתְבַּטָּאת בְּאַהֲבֵת יִשְׂרָאֵל.
כְּאֲשֶׁר ה' נוֹתֵן לָנוּ בְּרָכָה, תִּפְקִידָנוּ הוּא לְהַפִּיץ אֶת הָאור הָאֱלֹקִי וּלְעֶזֶר לְסִבִּיתָנוּ.

אֵיךְ נִפְתַּח אֶת הַלֵּב שֶׁלָנוּ?

נַעֲשֶׂה נִחַת רוּחַ לָהּ!

אוֹלֵי אֵין לָנוּ אֶפְרִיזֵן שֶׁל
זָהָב, אֲבָל יֵשׁ לָנוּ לֵב זָהָב!
אֵיךְ אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת
כְּמוֹ רַב הוֹנָא הַיּוֹם?
בַּהֲפִסָּקָה? בִּכְתָּה?

